

רציתי לחזור לחיים רגילים

שחף רובינשטיין בסך הכל רצה לשחק באולינג כדי להשתקם מהניתוח להוצאת גידול מראשו שאותו עבר בגיל עשר. מאז זכה פעמיים באליפות ישראל ותכשיו הוא מסמן את הסטרייק הבא: "רק כשאעמוד על במה עם דגל כחול-לבן ארגיש שסגרתי מעגל"

סמדר שיר

שחף רצה לשחק כדורסל, הוא בסך הכל רצה להשתקם מהניתוח שבו הוציא מראשו גידול בגודל של אגס - אבל שחף רובינשטיין, בן 17 וחצי מאוריייהוד, כבר זכה פעמיים באליפות ישראל באולינג ומוביל את הליגה הלאומית בדירוג האישי - 208.5 פינים בממוצע למשחק ופין הוא שמו של שחקן באולינג. "אני לא אומר תודה לגידול ולניתוח", הוא אומר, "אבל בלי מה שקרה לא הייתי מגיע לבאולינג. כשה הייתי ממשיך לשחק כדורסל כשכננה ולא הייתי מגיע רחוק, אני לא רוצה לזכור. הבאולינג תפס אותי כמעט מתכודר הראשות. הוא הפך למחלה טובה".

שחף, הלמד י"ב בתיכון בן צבי בקריית אתנו, הוא בנם היחיד של סמוליק, פנסיונר אל על, וטלי, שעובדת במשרד התינוך כאחראית על קניין ביקור סירה. אחרי שאבא שלי ילדה אתי הוציא לה את הרחם בגלל גידול, ורק לאחר מכן התברר שבכלל לא היה גידול, וככה נשארו בן יחיד, הוא מספר. "אפשר לומר שוביבתי מן ההפקר למעמים זה עצוב להיות לבד בבית, אין עם מי לשחק, אבל מצד שני אין עם מי לריב. התרגלתי להיות זה שמקבל את כל תשומת הלב".

לא נידנת להוריי שאתה רוצה בלבד "נידנת", אבל זה לא עזר. כעלי החיים הבן דוליס ביותר שהורשיו להיכנס לבית שלנו היו אנשים, ער שהם טרפו זה את זה וגרמו טראומה לכולם".

חוש אמהי מוטרף

בגיל שנה הוא נסע לחמש שנים לקפנהוגן קצב עבודת אביו, ובגיל 10, אחרי שחודר ארצה

חולים וניתוח. אפילו לא היה לי זמן לחשוב. הייתי בולס".

"כשתיים לפנות בוקר יצא אלינו המנתח, ר"ר ואב פלרמן, שאנחנו קוראים לו המושיע", מספר אביו, "הוא אמר 'יש לי שתי בשורות, אחת טובה והשנייה פחות טובה. אמרתי לה: 'תחזיקי בנפשות טובה, ר"ר פלרמן סיפר שתי גידול הגיע לגודל המוח, ושהוא לא נגע בו ולא ניסה לנקות אותו מסם, מחשש שהילד יהפוך למשומק. הבשורה הטובה הייתה שהגידול נראה שפיה לא סרטני. הוציאו לו מהראש גידול שישב בין שני המחוזות והגודל של אגס בינוני. ואו התי' חילו שכעה ימים של המתנה לתשובת הביופסיה. שבועה ימים ספורים".

אך נמדתם בחיפז

"לא סיפרנו לשחף שאנחנו מחכים לתשובה גורלית שתקבע אם יש או אין לו סרטן. לא רצינו להכניס לו פחדים. כיוון שאני מאמין בכל מיני דברים מיסטיים, הייתה לי תחושה טובה, זה קרה חודש אחרי שאבא שלי נפטר, והלב שלי אמר לי שהיא תשמור על הנכד שלה. ניסו לשמור על המוח ובתור של שחף היו הרבה צוזקים. הוא שכב במיטה עם ראש מגולח ותוארוני לו איך הוא נראה ככל מיני ירמייים משעשעים. כיום השטיע ר"ר פלרמן כננס לחודר לבריחה

והתחממו בבית פרטי כשכונת נווה-מבין באור' יחודה, החלו הבעיות. "כמשיך הרבה זמן התלד" נגתי על כאבים בעורף, כל שני וחמישי נחפס לי הצואה", הוא משחזר. "ניסיתי לשבת בשולחן הראשות, ממש מול המורה, השכתי שאם אסתכל ישר לעבר הלוח, בלי להפנות את הראש לצד הכאב יפונה גם לימדתי את עצמי להימנע מה' נועות הרוח ופתאומיות, אבל הכאבים המשיכו. הלכנו לקופת הילים, עשו לי צילום בצוואר ולא מצאו כלום. ככה זה נמשך עד שהתחלתי להקיא בביתה".

"לטלי יש חוש אמהי מוטרף", מעיד האב. "היא לא קטנה את תשובות הרופאים שזה שומרבה. היא התעקשה שיש סיבה, שיש משהו בתוך הראש. כיוון ששחף כבר הרכיב משקפיים היא לקחה אותו לרופא עיניים, שעל המקום נתן לנו הפניה לחל השומה הנענו לפס למהרת כשמונה בוקר. בפעם שלוש הוא כננס לניתוח של 11 שעות. ואנחנו, טלי ואני, עמדנו מאחורי דלת חדר הניתוח שבו פותחים את הראש של בננו היחיד".

שחף, בצירו, טוען שהוא לא פחד. "הכל קרה כל כך מהר, ער שלא היה לי זמן לפחד", הוא מסביר. "יום קודם הלכתי לרופא עיניים עם הלונה טיפוסית על כאב בעורף, ופתאום בית

שנרתית אחרי שסיים אותה הוא יצא, נעצר ליד הדלת ואמר כבודי אנבו! את, שכתתי להגיד לכם, הביופסיה יצאה מצוינת, חורתי למישה של שחף, נתתי לו בשיקה ואחר כך יצאתי, כנכסמתי לאוטו, נסעתי עד לשער של בית החולים וציי" חתי מרוב שמחה".

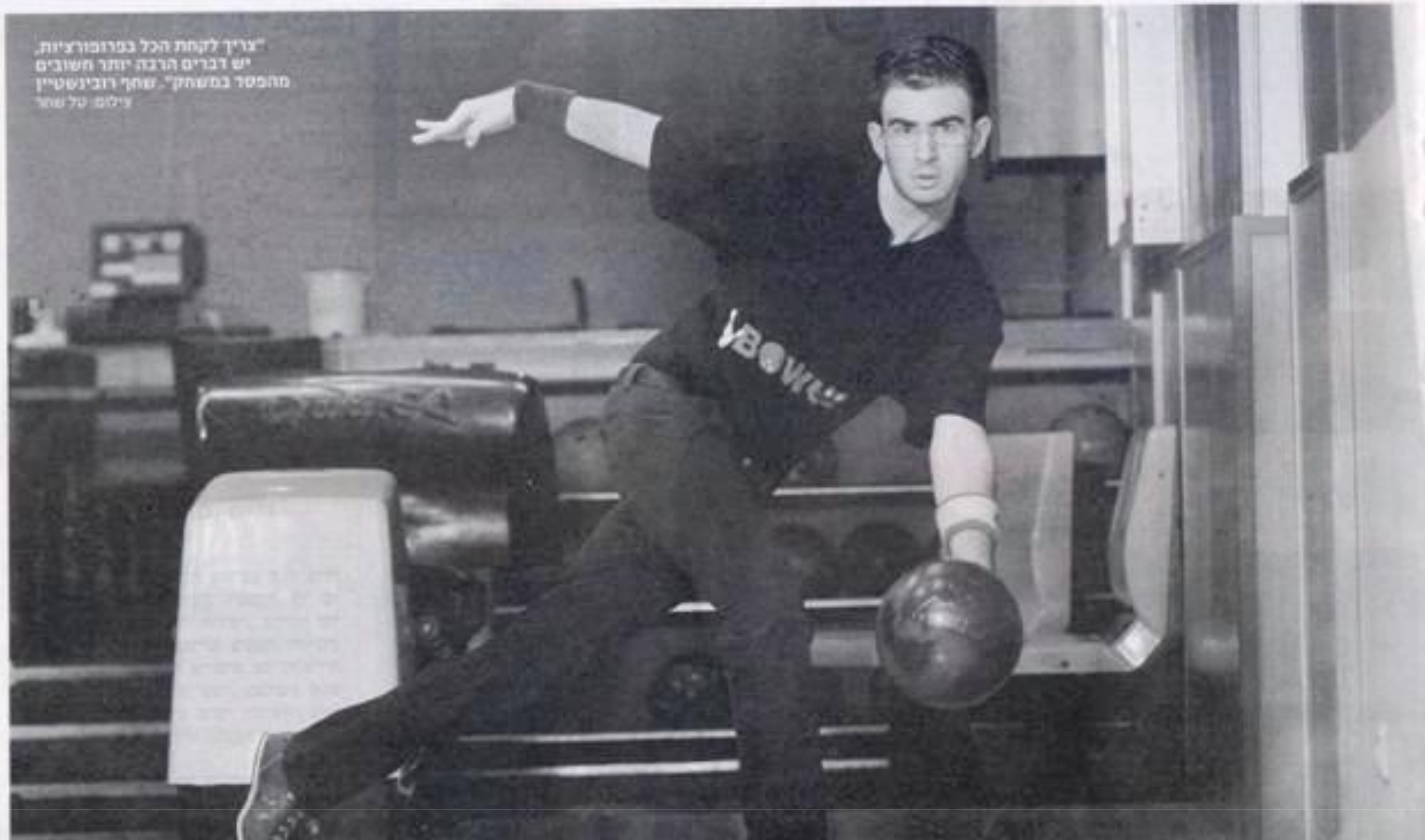
הניתוח הכתיב אשמו בן חודש וחצי. "זה נשמע נורא, אבל רוצקא יש לי זיכרונות יפים", מספר שחף, "המורה שלי קיבלה אישור מיוחד לבוא ללמד אותי בבית החולים, כל יום הגיעו חברים, ובבית החולים גיליתי שכמחשב יש המון משחקי כדורסל שהפכו את הקופת השיטים לבי מעט קייטנה. כשסוף חורתי הביתה זה היה 'חא' גדול. התנגעתי לאטף האווירונים שלי. אבא הביא לי קופסאות להרכבה מכל החילום ושילאתי את הבית ברגמים של מטוסי נוסעים. אבל אחרי ארבעה ימים בבית עלה לי ההום וחורתי לבית החולים. התברר שהספתי רלקת קיום המוח".

"כיוון ששחף רגיש לפניצול, הוא היה חייב לקבל אנטיביוטיקה חזקה מסוג אחר, באינפוזיה יומיומית, וכך התחיל חודש וחצי של אשמו שני. לקחנו אותו יותר בקלות מפני שידענו שהוא כבר לא בסכנת חיים. לקראת סוף האשמו התברר שגם השאררת של הגידול שנצפתה בנוע המוח התמוססה ונעלמה, ורק אז הורשנו לעצבנו לשחרר אותה רוחה".

"אני סמח לשמוע שנשמתם לרוחה", מעיד שחף. "אצלי זה היה להפך, חורתי לבית הספר אחרי הישרדות של שלושה חודשים ורציני לחזור לעניינים כמה שיותר מהר. באותה שנה התקיימו בביתה מבחני ידע ארצי, ידעתי שהם עשויים להספיע על השיבוץ שלי בחטיבה ולא היה לי זמן להתכונן. כבר אז אמרתי לעצמי שאני מחיים לא אבקש יחס מיוחד בגלל מה שעברתי. בעקבות הניתוח היו לי בעיות של קואורדינציה וריכוז. לא יכולתי ללכת על קו

האב: "הגענו לתל השומר בשמונה בבוקר. בשעה שלוש הוא נכנס לניתוח של 11 שעות. עמדנו מאחורי דלת חדר הניתוח שבו פותחים את הראש של בננו היחיד"

"צריך לקחת הכל בפרופורציות, יש דברים הרבה יותר חשובים מהמספר במשחק". שחקן ווביניטי"ן יוליסס טל שטר

כך טובה, מסודר שחקן, זה בגלל שבשיעורים הראשונים הייתי חסר סבלנות, תורב סרטינית להתקדם היה לי עומס במה שהייתה התבלבול. בסיני, זה סמו של בית הספר, לא הצליחו לייצר את הבעיה, הם רק עצרו את הנפילה, ובשחזורי ארצה שוב עברתי עם לאה כזה שהחזירה אותי לאיזון. היא הרגישה לי מה את נותנת אמתיות. היא עברה איתי בסבלנות אינסופית והוכיחה לי שכאמך אכפת לה ממני."

התוצאות לא אחרו לבוא. בשנה שעברה הוא זכה באליפות ישראל עד גיל 16, במאי האחרון זכה באליפות עד גיל 19, ולמרות שהסמך חוד טורניר בגלגל שבו לא הצליח להעפיל, הוא שאף להשתתף בנבחרת ישראל עד גיל 21 ולהתחרות על אליפות העולם.

"הגולם שלי הוא לייצג את ישראל, הוא אומר 'הגולם הזה גבר במיוחד אחרי חסמך לפולין, במסגרת בית הספר בפולין הבנתי מה זה להיות יהודי וישראלי. בפולין גם למדתי איך להתייחס לשטחים כגון וארצות שונות יותר חשובים מהפסד במשחק. כבר עכשיו אני מוגדר כחוד השחקן הנער הכי מועד, אבל רק כשא עמוד על איזו במה עם רגל כחול-לבן ארניש שסגרתי מעל."

מפריץ לך שבאולינג לא מקבל מותרות במיוחד הספורט?

לא. זה מה שיפה באולינג - זה ספורט שני ראה אינטימי, אתה מסתכל, בכיף, אין הרבה שחקנים יכולים מכירים את סולם. ככה גם הבנתי את החברה שלי, שידלי ביהודי, 14, שמשחקת במועדון ברדה. אני לא רוצה פריסום, אני רוצה הצלחה. רוצה מה, מודר שמיניסט שלומי השם 'חידות כיסיה, אני לא מעריך את רובי רלוט, אלא את פרופסור עוזר יונת שעברה במעבדה תהליכים מרהיבים וגילתה תגליות עצמאיות שלא על מנת לקבל פרס".

עם הבורה של ילדים מושגעים לא פחות ממני, ובכל רקת פגיה התנגנתי לפני אבא שיקפץ אותי לשם. מי שלא התנסה באולינג יכול לה שוב שזה ספורט מטופש. מריסים כרוד כבר כדי להוריד עשרה בקבוקים שספורטרים בצורה של משולש. מה הביג רילז אבל כשמתחילים לשחק רואים שזה ממש לא קל, שזה מאוד מעצבן כשלא מצליחים להוריד, ורוחק הכיטלונות מרדבנים אותך לנסות מחרס."

רוחף הצלחות

"באולינג עשה לשחק את השיקום האמיתי, מעיד אביו. הוא ייצב אותך בהליכה, הוא היה חייב ללכת ישר כדי למצוא את הקורדור של המשולש, וכשהוא מצא את המשולש הפינים הוא סיגל לעצמו טאורדינציה אפילו יותר טובה מה שהייתה לו לפני הניתוח. מכוונתו, זה היה הדישן הרוחח של באולינג אפילו לא הסתכלתי על תוצאות המשחק."

אבל שחקן הסתכל עליהם. גם המאמנת הסתי כלה. הוא התקדם בקצב רצוני ובחופשיות הקיץ, כשנשמע עם הרוזי לארה"ב, כבר היה כרוד שאין סיול בלי ביקור במרכז באולינג 'לבת הספר לבאולינג בפלורידה הנעזר עם זריקה לא כל

ומתלהבים שההרפתקה הורשה, אבל בגיל 12 התחלתי להתאמן עם לאה כזה, ובאיזון האישי הזה, פעם כשכרע, גיליתי עולם חדש. הייתי בשות שמאומן הראשון אחיל להסתפר לא העליתי ברעתי שבאולינג הוא תהליך איטי שדורש זמן וריסון, ולא הייתה לי סבלנות. זה מרכז לודוק תהלתה. ראיתי שחקנים יותר גדולים ממני שורקו יפה, ולא הבנתי למה אני עוד לא מתקדם. אבל הבעלים של המקום וזהה טיש לי פרטנציאל נתן לי כמתנה כרוד שקרת לפי גודל האצבעות שלי וזה עודד אותי להמשיך."

מה היתרון של השפאליינד? "זה יתרון טובנה שטבע משימון המסלולים. משמנים את המסלול כדי שלא ייחרט וברי שחברו לא ישיים. כיוון שאין הרבה שמאליים שמשחקים באולינג, השמן בצד שמאל נשאר יציב, בניגוד לשמן בצד ימין שמתפזר. כיום, אנב, היתרון הזה פועל לרעתך. באולינג עדיין לא הוכי כספורט אולימפי שדורש שיוזיון בין ימין לשמאל, אבל שמעתי שבארה"ב עוברים על טישה ניסיונית שבה יוסיפו במסלול השמאלי שסן שייס מעצמו."

אחרי שלושה חודשים של אימון פרטי הוא הפך ל"מטורף באולינג", בהגדרתו. "מחלה אנו" שה התחלתי לשחק בחוג שלוש פעמים בשבוע,

יפה לא יכולתי לראות איך שני קווים מתכתי רים בראש הפימדיה ויוצרים משולש. המסכתו לעבור טיפולים שיקומיים, אבל רציתי להיות כמו סולם, לחזור לחיים נורמליים."

בלי אלימות

בסקביל להסלמת חומר הלימודים הישם שחקן העסקיה לשעות אחר הצהריים והתברר לו שלא יוכל להשתתף בפעילויות ספורט שע" לולות להוביל לפציעות ראש. "לפני הניתוח שיחקתי כדורגל עם חברים, אבל לא הייתי שום, ואחרי הניתוח אמרו לי לשכוח ממנו, הוא מספר 'כדורסל אף פעם לא אהבתי, זה משעמם. ניסיתי שנים ולא ברילקתי. אני עצלן מדי. אין לי כוח לודק. ניסיתי מינג פונג והכרוד הקטן הבהיל אותי. מה יקרה אם הוא יעוף לי לעיניו ניסיתי גרוד וברחת. אלימות זה לא כשכבילי. הוא חצי שנה אחרי הניתוח, אבא אמר: 'אולי ניסע לבאולינג' ונמנעו לחילוף."

"טורה באסמה", מתמוגג שמוליק. "חמדי אהבתי באולינג, אבל לא שיחקתי באופן מקצועי. כביקור הראשון שלטו שם שחקן לא הברי. קראנו לו 'אחראי על התעלות' מפני שהכרודים שלו ברוח לצדדים. אבל לאה כזה, המאמנת של נבחרת ישראל שמאלי ואמרה לי שלשמאליים יש יתרון באולינג. שמתי שהיא מתלהבת מהבן שלי, אבל הייתי מצוואת. אמרתי לה: 'היילד אחרי ניתוח, יש לו בעיות קואורדינציה, ולאח אמרתי: 'תן לי אותו ותקבל אותו בחורה כמו חריש'. מסכתי עליה. כמו שהיה לנו מול גרוד עם המנתה, ככה היה לנו מול עם המאמנת."

"כפעמים הראשונות שיחקתי עם אבא, מספר שחקן. 'לא ידעתי באיזו די להרים את הכרוד, הוא היה לי כבר מדי. תעפתי כרודים מינה ושמאלה כמו הרבה ילדים שנגיעים למסבתי יום תולדת

שחקן: "מי שלא התנסה באולינג יכול לחשוב שזה ספורט מטופש. אבל כשמתחילים לשחק רואים שזה ממש לא קל, ודווקא הכיטלונות מרדבנים אותך לנסות מחדש"

